

Redacțiunea, Administrațiunea,
și Tipografia
Brașov, piața mare Nr. 80.
Serios și neferocitate nu se
acceptează. — Manuscrisurile nu se
returnează.
INSCRIEREA se primește la Admi-
nistrațiunea în Brașov și la ex-
ministrațiunea Brașov de anulată:
în Viena: M. Döbner, Hofbuch-
handlung; Rudolf Wess, A. Oppel's
Nachfolger; Anton Oppel, J. V.
Dannreiter, în Budapesta: A. J.
Goldberger, Kálmán Bernas; în
București: Agenția Haras, Buc-
ureștii de Roumanie; în Ham-
burg: Karoig & Lehmann.
Prețul inserțiilor: o serie
garantată pe o colină 8 cr., și
80 cr. timbru pentru o publi-
citate. Publicări mai dese după
tarif și învoială.
Reclame pe pagina a 8-a o
serie 10 cr., sau 80 bani.

GAZETA TRANSILVÂNIEI.

ANUL IX.

„Gazeta” ieșe în mă-care di.
Abonamente pentru Austro-Ungaria:
Pe un an 12 fl., pe șase luni
6 fl., pe trei luni 3 fl.
N-rii de Duminică 2 fl. pe an.
Pentru România și străinătate:
Pe un an 40 franci, pe șase
luni 20 fr., pe trei luni 10 fr.
N-rii de Duminică 8 franci.
Se primumără la toate oficiile
postale din țară și din afară
și la dd. colectorii.
Abonamentul pentru Brașov
administrațiunea, piața mare,
târgul Inului Nr. 80 etajul
I: pe un an 10 fl., pe șase
luni 5 fl., pe trei luni 2 fl. 60 cr.
Cu dăruș în casă: Pe un an
12 fl., pe șase luni 6 fl., pe trei luni
3 fl. Un exemplar 5 cr. v. a.
său 15 bani. Atât abonamen-
tele cât și inserțiunile sunt
a se plăti înainte.

Nr. 245.

Brașov, Luni-Marti 4 (16) Noembrie

1897.

Adevărul îi ustură.

Dintre toate câte le-a relevat cu-
noscuta corespondență publicată de
„National Zeitung” din Berlin rela-
tiv la „ceștiunea română și tripla
alianță”, nimic n'a atins mai ne-
plăcut pe oficiosul „Pester Lloyd”,
decât afirmarea pozitivă, ce o face
îndată în introducerea, că „dispoziția
între România din Ungaria este aș
mai amărită ca ori și când”.

Și e lucru firesc, că foia gu-
vernului s'a simțit atinsă, căci dacă
nu ar ști, ar trebui să simtă, că
ceea ce s'a afirmat este curatul ade-
văr, și cu despotul poțî vorbi des-
pre toate, numai despre indignarea și
amărăciunea victimelor sale nu. Nicî-
odată el nu va concede, că ai vor-
bit adevărul.

Așa și „Pester Lloyd”, care este
organul chemat a acoperi toate fără-
delegile și a căuta să justifice îna-
întea lumii culte într'un chip său
altul toate mișelile despotismului na-
țional unguresc ascuns sub haina
constituționalismului, nu vré să scie
de adevăr. El susține, că afirmarea
de mai sus ar fi o eroré factică,
fiindcă de vre-o doi ani de zile
tota mișcarea Românilor de dincóce
s'ar mărgini la neînsemnate certe
dintre diare. Acesta s'a mai susținut
de organele guvernului și în ajunul
visitei regelui Carol la Budapesta,
când adecă „Deutsches Volksblatt”
din Viena adusesse scirea, că minist-
rul Perczel s'a esprimat, că va lua
nouă măsurî rigurose în contra agi-
tatorilor valahî. Nu-i de lipsă, diceau
ele atunci, căci totă mișcarea Ro-
mânilor se reduce numai la neîn-
semnate sforțări diaristice.

Este caracteristică, această tac-
tică de-a se justifica înaintea opi-
niunii publice europene, despotismul
unguresc. Apare ca o ironiă amară
când, — după ce întrebându-se forță
și violență ai legat pe cineva fedeleș,
— dicit cătră cei ce se interesează
său ar vré să se intereseze de sórtea
lui: N'aveți dreptate a dice, că acest
om este amărit, căci de ar fi amărit,
n'ar sta de atăta vreme nemișcat,
ci ni-ar da să cunoșcem despera-
rea lui!

Lipsește din adevăr în cele es-
puse de „Pester Lloyd” nu mai un
punct, care însă este lucru principal,
— lipsesce constatarea, că în rea-
litate măsurile despotice de repre-
siune luate pe calea ordonanțelor
volnice și ilegale de guvernul un-
guresc au produs în prima liniă acea
stagnațiune la noi.

De ce nu amintesce „Pester
Lloyd” nimic de faimósele ordonanțe
ale lui Hieronymi, îndreptate în con-
tra partidului național român cu
scop de-a opri funcționarea lui? De
ce nu spune, că în sistemul lui de
prigonire acest guvern a ajuns așa
departe, încât de vre-un an și jumé-
tate încóce a oprit un șir de intru-
niri de alegători români chiar sub
nemernicul pretext, că legea nu ar
permite gruparea alegătorilor după
naționalitate?

De ce nu a luat „Pester Lloyd”
notiță,—necum să fi scris, de unelti-
rile acestea, ce se fac pe calea or-
donanțelor absolutiste, cari nu se
deosebesc întru nimic de ordinele și
decisiunile ministerului Bach din
timpul absolutismului nemțesc? De
ce nu a luat această foia notiță de
prigonirea, arestările și pedepsirile
cu grele amende ale fruntașilor ro-
mâni, cari au convocat acele intru-
niri electorale? De ce, în fine, cu
tote că s'a făcut discuția lungă în
congregația comitatului Brașov asu-
pra casului oprirei adunării electo-
rale din Brașov și a urmăririi și pe-
depsirii nedrepte și cu totul arbi-
trare a convocătorului ei, „Pester
Lloyd”, care aduce raporturi regu-
late despre adunările comitatense,
n'a luat nici o notiță?

De sigur, că foia guvernului
unguresc nu ascunde aceste lucruri
dinaintea marelui public fiindcă este
pe deplin convinsă, că n'ar exista
nicî o amărăciune între Români
din Transilvania și Ungaria; de si-
gur, că dacă le ascunde, o face nu-
mai pentru a tăinuș isvorul acelei
amărăciuni, care în urma unor ast-
fel de măsurî tiranice trebuia cu ne-
cesitate să cuprindă inima poporului
român.

„Pester Lloyd” pôte să dicită ce
va voi; pôte să apeleze cât va voi
chiar și la neajunsurile interioare din
sinul nostru, al Românilor asupriți,
— neajunsuri, cari există în adevăr
în mare măsură, parte ca urmare a
pecatelor strămoșesci, parte ca con-
secență neînălăturabilă a greșelilor
politice comise:

dér totuși „P. Lloyd” nu va puté
face pe nimeni să credă, că Ro-
mâni ar fi acum, după atâtea pri-
goniri, cari și-au ajuns culmea dela
procesul Memorandului încóce, mul-
țumiți cu sórtea lor!

Archiereii români uniți în fața ceștiunii autonomiei.

În numărul său cel mai nou
foia bisericească din Blăși, „Unirea”,
„este în pozițiune” a indica în cele
din urmă în lineamente generale și
fórte pe scurt faptele petrecute din
Iunie anul curent relativ la poziția,
ce au luat-o arhierieii români uniți
în ceștiunea autonomiei.

Estragem din articolul numitei
foi următoarele:

Episcopii provinciei metropolitane gr.
cat. de Alba-Iulia și Făgăraș în 23 Iunie
au ținut în Blăși o conferință, în care au
luat pozițiune hotărîtă față cu ceștiunea
autonomiei.

Era vorba, să se impună și clerului
și poporului român gr. cat. din dieceesele
nóstre, să alégă deputați la congresul au-
tonomic, pe cum doria primatele Ungariei
la poruncă mai înaltă.

Episcopii nóstri contrar cu dorința
acesta, au hotărît, să nu impună alegerea
deputaților, și acesta din motive fórte grave.
În același timp au enunțat, ca din bună
cuviniță său din curtoasie să descopere pri-
matelui motivele, pentru cari episcopii nó-
stri au trebuit să facă acest paș, să-i des-

fășure pozițiunea de drept public a metro-
poliei române gr. cat., pozițiune incompati-
bilă cu organismul autonomiu contem-
plat, și să-i descopere dorințele ferbinți
ale clerului și poporului nostru de a do-
bândi cât mai curând organism autonomiu
pentru biserica noastră, separat de biserica
latină.

Tot atunci s'a hotărît, ca și Majes-
tății Sale Impăratului și Regelui apostolic
să se descopere imposibilitatea pentru cle-
rul și poporul nostru de a lua parte la
congresul autonomiu, ce avea să-l convóce
primatele, și să fiă rugat a concede, ca bi-
serica noastră să se pótă constitui în orga-
nism autonomiu separat de al bisericii la-
tine din Ungaria.

În direcțiunea această Metropolitul nó-
stru a fost însărcinat, să înainteze în nu-
mele conferenței episcopesci două memo-
riale: unul de-a dreptul la primatele, altul
la Majestatea Sa prin ministrul de culte și
instrucțiune publică.

Memorialele aceste — după firea lu-
orului — nu au putut fi pregătite și spe-
date la destinațiunea lor până în 29 Iunie
1897, când s'a ținut conferența clerului și
poporului dela Clușiu.

Conferența această va rămâné memo-
rabilă, pentru-că a căput de acord
cu vederile episcopatului român gr. catolic.

Prin această împrejurare memorialele
înaintate de Metropolitul nostru la prima-
tele și la Majestatea Sa, după părerea nó-
stră, au căștigat nespuse de mult în auctori-
tate și putere, fiind ele espreșiunea fidelă
a dorințelor întregului cler și popor ore-
dincios.

Ce va fi făcut ministrul de culte și
instrucțiune publică până acum cu memo-
rialul adresat Majestății Sale, noi nu șoim,
suntem însă de convingerea, că lui nu-i
este iertat și nu pôte să nu-l înainteze la
destinațiunea sa.

Memorialul adresat primatului fú pre-
sentat din partea primatului în conferența
episcopescă ținută în Budapesta la 28 Sep-
temvre 1897. Cu această ocaziune primatele
a declarat, că va înainta acest memo-
rial la congresul autonomiu al bisericii ca-
tolice ungare, ce se va ținé în 11 Noem-
vre 1897. Tot atunci au fost rugați epis-
copii nóstri, ca și fără de reprezentanții cle-
rului și poporului, să se presenteze la acel
congres, fiindcă dênșii ar fi din pozițiune
membri „născuți” ai aceluia congres.

Episcopii nóstri în urma acestei ru-
gări s'au sfătuit între sine atât în scris cât
și cu cuvântul, și după-ce Metropolitul a
avut la mână declarațiunile tuturor epis-
copilor nóstri, s'a prezentat la conferența epis-
copatului ungar din 6 Noembrie 1897, la
care a fost de față și episcopul Gherlei și
Lugoșului, ér al Oradiei-marî, împedeocat
fiind, a absentat.

În această conferență venind la per-
tractare proiectul pregătit de-o comisiune
a episcopatului catolic ungar cu privire la
sfera de drept și activitate a organismului
autonomiu, — care proiect are să se îna-
înteze spre aprobare la Roma, — Metro-
politul nostru, înainte de ce conferența ar
fi intrat în pertractarea aceluia proiect, a
declarat solemn în numele său și al epis-
copilor de Oradea și Lugoș, că dênșii stau
și acum pe baza celor două memoriale îna-
întate primatului și Majestății Sale, în sen-
sul cărora nicî episcopatul, nicî clerul, nicî
poporul gr. cat. român nu pôte participa

la lucrările congresului autonomiu fără de
a periclită independența autonomioă a Me-
tropoliei nóstre, care prin aote emanate
dela tron și dela Scaunul Apostolic este
garantată. Și fiindcă conferența episcopa-
tului catolic tocmai acum voesce, să des-
bată în merit proiectul de autonomie, prin
care Metropolia gr. cat. ar ajunge în multe
privințe sub jurisdicțiunea unei corpora-
țiuni organizate afară de cadrul bisericii
nóstre și compuse din bărbați, cari nu se
țin de biserica noastră, Metropolitul a de-
clarat mai departe, că nicî dênșul, nicî
episcopul Lugoșului nu pot participa la lu-
orările acestei conferențe episcopesci, pen-
tru-că ei nu voesc, să prejudece drepturi-
lor bisericii române gr. cat. prin această
participare. De-odată Metropolitul a cerut,
ca această declarațiune să se ia la protocol
și să se înainteze la Roma împreună cu
proiectul de autonomie, ce se va pregăti.
După această declarațiune Escelența Sa Me-
tropolitul și Ilustritatea Sa episcopul Lu-
goșului au părăsit conferența și s'au rein-
torsi acasă.

Acesta este stadiul, la care a ajuns
ceștiunea autonomiei din punct de vedere
greco-catolic și românesc.

Foia din Blăși dice cu această
ocaziune, că „diarele românesci luân-
du-se după diarele unguresci încă
greșesc adese-ori în informațiunile
ce le dau cetitorilor săi, și de aci
se nasc apoi nedumeriri etc.”

Nu e adevărat, că diarele ro-
mâne s'ar lua după diarele ungu-
resci, dér e trist, că diarele române
sunt neglijate în ceștiuni așa mari
și importante, astfel că rămân avi-
sate la informațiunile străine.

Nu înțelegem de ce nu s'au pu-
tut comunica cele mai de sus mai
nainte pressei și publicului ro-
mân și de ce a fost pusă în „posi-
țiune” foia din Blăși a aduce acest
istoric scurt și fórte rece al celor
întâmpate din Iunie a. c. încóce nu-
mai acuma, când și așa în punctele
de căpetenie sunt cunoscute?

Etă ce, sincer mărturisind, nu
înțelegem și ce am fost datorî să
observăm cu această ocaziune.

*România și provocările ma-
ghiare.* „L'Indépendance Roumaine” rês-
punde la articolul oficiosului „Pester Lloyd”,
relevând inexactitățile intenționate din acest
articol, relative la importanța agitației na-
ționale, la rolul lui Jeszenszky și la inter-
pretarea decorării acestuia. Etă sfîrșitul
rêsponsului „Independenței”, care își ia
informațiunile din cercurile guvernului ro-
mân:

„Cât despre reflectiile, pe cari le
face „Pester Lloyd” cu privire la intere-
sele Triplei alianțe, acest punct e prea grav
pentru a puté fi elucidat în câte-va rânduri”.

„Ceea ce este singur, e, că după cum
am spus în mai multe rânduri, purtarea Un-
gurilor față de Români și de România nu
sunt de natură a întări încrederea noastră în
amicia austro-ungară, nici a servi interesele
triplei alianțe”.

„Situatiunea noastră în concertul Alianței
triple va fi delicată și difcilă atăta vreme,
cât ómenii de stat din Pesta vor persista
în sistemul lor de exclusivism și provocăci
politică, cari de altminterî au produs o vie
reacțiune în chiar imperiul german”.

România și Bulgaria. Distinsul publicist francez, d. Couville, publică în ziarul parisiian „L'Eclair” o interesantă convorbire pe care a avut-o cu *Principele Ferdinand al Bulgariei*. Principele Bulgariei a declarat, că în urma vizitei pe care a făcut-o în Sinaia Regelui și Reginei României, a isbutit să înțeleagă neînțelegerile dintre România și Bulgaria, și așî se pôte mindri, că relațiunile dintre aceste două țări sunt cât se pôte de bune.

Din camera austriacă.

Alegerea președintelui. — Declarațiunile contelui Badeni.

D-l Abrahamovicz, vice-președinte, este ales președinte cu 186 voturi din 318 votanți. Dreapta aplaudă cu entuziasm.

Noul președinte al Camerei, d-l Abrahamovicz, polonez, multămesce adunării, că l'a chemat la acest post. Espune, că prima sa datorie este de a îmbunătăți trista situație parlamentară actuală. Acastă îmbunătățire nu se pôte obține prin victoria sêu înfringerea v' unui partid, ci printr'o înțelegere pacinică între toți, și o bunăvoință reciprocă basată pe idea Statului austriac. (Aplause vii isbuonesc la dreapta. Stânga a părăsit sala înainte de discursul d-lui Abrahamovicz).

Camera reia discuția asupra punerii sub acusație a ministrului. Președintele consiliului, ia cuvântul.

Contele *Badeni*, espune, că guvernul este gata să susție ori-ce proiect, dela ori-ce partid ar veni, care va tinde să reguleze pe cale legislativă cestiunea ceho-germană. Guvernul va lua el însu-și în mână această cestiune, în cazul când propunerile prezentate de diferitele partide nu vor reuși în cel mai scurt termin.

Guvernul își va da tôte silințele pentru a pune capăt luptei dintre Cehii și Germanii din Boemia, pe baza unui compromis pacinic între cele două partide. Dăcă această declarațiune, adăoge contele *Badeni*, ar da loc să ordă, că nici eu, nici guvernul, nu suntem pe drum de a dispăre, n'am ce face de cumva nu v' ar plăc.

Președintele consiliului declară apoi, că guvernul nu se va lăsa a fi mișcat de scenele Camerei, ori cât de regretabile ar fi ele.

În ceea ce privește naționalitatea germană și poziția ce i-se datoră în Austria, guvernul, care își dă tôte silințele pentru a tinde să se ocereze tuturor naționalităților negermane din Austria, nu va perde din vedere datoriile sale față de naționalitatea germană în Austria.

Contele *Badeni* exprimă convingerea sa, că atitudinea opoziției germane nu plăc din rea voință, dăr că deputații sunt siliți la această de alegătorii lor. Și róg pe deputații opoziției să se întrebe dăcă atitudinea lor răspunde bine scopului lor, și dăcă un momentan armistițiu nu ar răspunde mai bine intereselor alegătorilor. (Aplause vii la dreapta).

D-l *Zallinger*, în numele clubului catolic popular german, propune să se treacă ordinea zilei asupra punerii sub acusație a ministrilor, exprimând dorința, că este prima necesitate de a-se elabora un regulament pe cale legislativă asupra cestiunii limbilor.

D-l *Hortis*, italian, și d-l *Baernreither*, reprezentant al mării proprietăți germane, propun să se treacă la ordinea zilei, primul adăugând, că nu este loc de a-se urma calea alăasă de fostele guverne și de acela actual la putere, și al doilea declarând, că purtarea guvernului nu este aprobată.

Discuția este închisă.

Camera deputaților adoptă cu 177 voturi contra 171, motiunea d-lui *Paco*, ceh, declarând că: Camera trece la ordinea de zi pură și simplă asupra cererei de punere sub acusație a ministrilor.

Congresul autonom al catolicilor maghiari.

Abia s'a deschis congresul, și desbinările s'au și ivit între membrii lui. De-o parte stă *Ferdinand Zichy* cu tabăra sa recrutată din sinul „partidei populare”, de

alta *Iuliu Szapary* cu contele *Albert Apponyi*, cari împreună lucrează contra lui *Zichy*. Divergențele între ambele partide sunt mari, căci privesc nu numai programul de acțiune și modul cum are să fiă viitoră autonomia, în privința cărora deosebirea de vederi între ambele partide este foarte mare, dăr lupta această principiară mai are și nu caracter personal, întru cât adecă conducătorii ambelor partide manifestă un fel de neîncredere unii față de alții. Acăsta s'a vădut mai ales la alegerea comitetului de 27, chemat a censura lucrările congresului dela 1871. *Zichy* ar fi voit, ca membrii acestui comitet să fiă aleși în preponderanță din sinul „partidei populare”, în timp ce *Szapary* și cu *Apponyi* voiau, ca comitetul să fiă ales în preponderanță dintre aderenți de-ai lor.

În cestiunea această s'au ținut trei conferențe. Una în palatul primățial, la care au fost invitați însă numai câți-va dintre fruntașii ambelor partide. La această conferență s'au făcut încercări de-a mijloci o împăcare între ambele partide, dăr încercarea n'a succes. Altă conferență a fost convocată de *Zichy*. La această însă *Apponyi* cu ai sêi nu s'au prezentat, ci au luat parte la conferență numai membri de-ai „partidei populare”. În fine, a treia conferență, a fost convocată de *Apponyi*. La această a luat parte și *Zichy* cu ai sêi. În această conferență *Apponyi* și-a dezvoltat vederile sale în sensul, că la organizarea autonomiei să se aibă în vedere „legile patriei și dezvoltarea de drept istoric, cari”, dize *Apponyi*, „nu trebuie știrbite, ci întregite”. „Sub împrejurările schimbate”, de cari se face amintire în rescriptul pré înalt, prin care s'a permis convocarea congresului, sunt a-se înțelege mai virtos legile cele noue, ce s'au adus în timpul din urmă pentru a separa interesele statului de ale bisericeii”. Aceste legi, crede *Apponyi*, că trebuie să fiă respectate. De-asemena recomandă *Apponyi*, să se țină sêmă de noile pretensiuni, ce se fac în privința dreptului de patronat etc.

Enunțatiunile acestea ale lui *Apponyi* au produs mari nemulțămiri în sinul partidei lui *Zichy*, cărora li-s-a și dat imediat expresiune. Urmarea a fost, că *Zichy* cu ai sêi au părăsit demonstrativ conferența și prin această luptă s'a declarat pe față.

„*Alkotmány*”, organul „partidei populare”, vădend cum merg lucrurile, a început să-și cam piardă iluziile, ce le avea în autonomie. Este sigur, că aici se află la mijloc uneltirile guvernului, care cu ocaziunea această vră să ducă la o nouă umilire biserica catolică. „Eventuala cădere a autonomiei ne va servi”, dize, „cu un motiv mai mult, pentru de-a pretinde cu atât mai energie revisuirea legilor politice bisericești.

După aceste antecedente a urmat Sâmbătă a doua ședință a Congresului, la care au luat parte 140 de deputați congresuali. Cel mai principal lucru al acestei ședințe a fost alegerea Comitetului de 27 pentru revisuirea elaboratului congresului dela 1871 și modificarea lui conform împrejurărilor schimbate. *Apponyi* a propus, ca acestui comitet să i se dea deplină libertate; *Zichy* însă din contră a stărunit, ca în ce priveșce unele cestiuni, precum este dreptul de patronat al monarhului și unele drepturi ce și-le arógă guvernul, Comitetul să fiă dator a-le aduce mai întâiu la cunoștința monarhului și numai după aceea să se pronunțe asupra lor. *Zichy* însă a cădut, învingând propunerea lui *Apponyi* cu majoritate de voturi.

A urmat apoi alegerea membrilor în comitetul de 27. Au fost prezentate două liste una din partea lui *Zichy* și alta din partea lui *Apponyi*. A învins însă și aici lista lui *Apponyi*, ceea ce dovedesce, că la Congres membrii partidei populare sunt în minoritate. Aceștia ar fi dorit, ca în comitet să intre dintre ai lor mai mulți cu doi membri mireni și doi din cler. Prin această „partida populă” ar fi vrut majoritatea în comitet, dăr n'a isbutit. În lista prezentată de *Apponyi*, care listă a și fost primită, se află mai mulți membri de ai guvernului.

Acestui comitet de 27 a fost predat și protestul Românilor uniți, precum și protestul statului romano-catolic din Ardel.

Acum Congresul s'a aminat până când Comitetul de 27 va isprăvi cu revisuirea elaboratului dela 1871 și se va fi înțeleș și cu guvernul. Se crede, că proxima ședință va puté să urmeze în 23 Novemb. n.

La maghiarisarea numelor.

Nu voim să vorbim aici de noul proiect de lege fantastic pregătit de d-l *Perceval*, ci de cazul cu schimbarea numelui noului primar al Budapestei, *Johann Haberhauer*.

Este sciut, că acest *Haberhauer*, Șvab din Ungaria din moși și strămoși, îndată ce a fost ales ca primar în locul celui răposat, și-a schimbat numele sêu de familie în „*Halmos*”.

Foile șoviniste anunță cu mare bucurie, că exemplul lui vor să-l imiteze acum și ceilalți funcționari dela primăria, cari au purtat până așî nume germane.

*

Se pare, că urmând tot acestui exemplu „patriotic” al noului primar din Budapesta, „Reuniunea comercială maghiară” din capitala ungerescă, încă ține să-și câștizeze merite pe calea maghiarisării numelor. Numita Reuniune a ținut zilele trecute o adunare sub președința directorului ei *Paul Engel*, din care a adresat un apel către filialele din *Fiume*, *Bucuresol*, *Sofia*, *Filipopol*, *Ruscicuc*, *Constantinopol* și *Salonic*, în care propune, ba conjură chiar pe reprezentanții lor să influențeze ca toți acei funcționari ai filialelor numitei Reuniuni, cari nu pörtă nume cu accent ungeresc, să și-le maghiarizeze. Voinde se servesc de pildă, însuși *Paul Engel*, și-a maghiarizat numele în *Elek Pál*.

*

Etă ce scrie ziarul „*Vaterland*” din Viena despre „eroica” faptă a „patrioticului” primar al Budapestei:

„Lipsa de caracter german are a-și multămi mai mult șiesi, că în Ungaria legea naționalităților devine tot mai mult o minciună îndrăsnită și că Germanilor a început să le fiă rușine deja de ciustitele lor nume germane. În Budapesta prin mörtea vice-primarului *Kammermayer* și primarului întâiu *Rath*, a devenit necesară o schimbare de persoane. Amândoi răpoșaii au fost de origine germană, deveniseră Maghiari în sentimente, dăr totuși nu le era rușine de numele lor germane, din contră li-a fost rușine ca creștini de a cere și ei maghiarisarea numelor lor, ca Evreii și cei condamnați pentru crime și deliote ordinare.

„Aceste însă tôte s'au schimbat în zilele aceste într'un mod foarte caracterisător. După cum am anunțat deja, consiliul orașenesc din Budapesta a ales pe primul vice-primar *Johann Haberhauer* unanim primar al Budapestei. Nou alesul șef al administrației orașenesci s'a introdus într'un discurs-program și a făcut tot-odată cunoscut, că a primit dela ministrul de interne permisiunea de-a-și maghiarisa numele sêu german, schimbându-l în „*Halmos*”. S'a serbat această ca un act al patriotismului! Ei, fost'a ôre *Kammermayer* un rău patriot și fost'a până alaltăieri și d-l *Haberhauer* rău patriot? ... Ah, nimic nu pôte întrece mintea și caracterul „patriotic” modern!”

A pățit'o renegatul! Cetitorii noștri sciui, că la Sătmar se află un preot renegat, cu numele *Papp Lajos*. Acest „popă” pécătos a început să scôtă o fôia ungerescă, intitulată „*Szatmári Ellenör*”. În această fôia au fost ataocate școlile confessionale într'un mod impertinent, ba s'au publicat chiar articuli imorali și vătămători din punctul de vedere al învățăturilor bisericeii. Purtarea acestui renegat a făcut să se scârbescă toți Românii și, după cum vedem din numărul mai nou (29 dela 13 Noemvre) al fôiei din vorbă, însuși Consistoriul român gr. cat. din Gherla s'a vădut silit să ia poziția față de acest preot renegat și să-l pună la regulă. Așa apare,

cel puțin, dintr'un avis cătră cetitorii, publicat în fruntea numărului din urmă al lui „*Sz. Ellenör*”. În acest avis, subscris de „*Papp Lajos*, preot greco-catolic” se dize între altele:

„În înțelesul înaltei ordinațiuni a Prea veneratului Consistoriu episcopesc din Gherla de d-to 19 Octomvre nr. 8537, care ordinațiune mi-s'a comunicat prin oficial protopopeso în 19 Novembre, trebuie să mă retrag dela redactarea lui „*Szatmári Ellenör*... Cu ocaziunea această declar, că mă retrag și dela edarea lui „*Szatmári Ellenör*” și cu ziua de astăzi sistez aparițiunea fôiei...”

Din acestea se vede, că Consistoriul a pus jupânului *Lajos* alternativa, ca: sêu să se retragă dela redactarea ziarului, sêu să lapede reverenda, ér el, se'nțelege, a preferit pe asta din urmă, căci simțul de rușine pe el nu-l reține de-a se ingera și mai departe între preoții români.

SCRIRILE DILEI.

— 3 (15) Novembre

Nona societate comercială română „Severineana”. În cauza înființării noiei societăți comerciale „*Severineana*” din *Caransebeș* „*Fôia Diecesană*” raportază următoarele: Joi în 30 Octomvre v' s'a ținut o conferență în sala „*Societății*” de cântare și de musică din loc. Conferența această, la care a fost chemată și împrejurimea *Caransebeșului*, a fost foarte bine cercetată. După alegerea unui președinte al adunării în persoana d-lui *Protopresbiter Mihail Popovici* și a unui notar în persoana d-lui profesor *Dr. Petru Ionescu*, s'a dat cuvântul *M. O. D. Protopresbiter Andreiu Ghidiu*. D-Sa în frumoșe cuvinte a arătat scopul conferenței și a spus pe larg lucrurile, ce s'au făcut până aci de inteligența și fruntașii *Caransebeșeni*, cari au pus la cale înființarea „*Severinei*”. După această se trece la ordinea zilei și adecă se citeșce proiectul de statut și prospect. Conferența le află pe ambele bune, și prospectul, care avea deja peste 30 subscieri, se subscirie încă de mai multe alte persoane din împrejurime. Ne-am despărțit încălziți de idea salutară a înființării societății comerciale, care se sperăm în Dumnezeu, că în curând se va realiza spre binele și prosperarea poporului nostru.

Daruri. Odată cu darul de 6000 lei pentru săracii Iașului, făcut de *M. Sa Regele*, d-na *Zoe Bengesou* a trimis, din ordinul *M. Sale Reginei* câte 500 lei d-nei *Elena G. Mirzescu* — presedinta „*Reuniunea femeilor române*”, d-nei *Maria Cărtărgiu* — presedinta „*Societății de binefacere*” și princesei *Aglaea Moruzi* — presedinta patroneselor spitalului „*Caritatea*”. — Spitalul „*Caritatea*” a mai primit tot-odată suma de 12.500 lei din partea princesei *Elena A. Cuza*, ér „*Societatea de binefacere*” suma de 600 lei din partea aceleiași generoșe filantrop.

„Comitet revoluționar”. „*Egyetértés*” află „dintr'o sorginte diplomatică”, că în *Bucuresol*, în urma unei consfățiri ținute la un d. *Iancu Șerbanesou*, fost funcționar la ministerul de finance, s'a format un comitet revoluționar în contra Ungariei. Președintele comitetului este un fost ministru de interne, ér membrii lui, bărbați fruntași ai vieții publice române. Comitetul își va ține ședințele când în *Bucuresol*, când la *Paris*, și va lucra pentru proclamarea unității politice a tuturor Românilor — Reproducend această curiosă seire „*Epoca*” esclamă: Ce admirabilă „sorginte diplomatică” are și gravul organ din Budapesta!

Un filantrop. Marti, 28 Octomvre, s'a făcut în *Buzău* înmormântarea filantropului *Climopsi*, Greco de origine, care — prin testament — și-a împărțit averea de peste 1,500,000 lei în scopuri de binefacere. *Climopsi* a lăsat 200,000 lei pentru spitalul județean din *Buzău*; o altă sumă pentru construirea a două școli primare, dintre cari una să pörte numele de *Jean Climopsi* fiul defunctului, și în fine un legat spitalului din *Brăila*. Restul averii *Climopsi* a împărțit-o între rudele sale.

Camera advocațională din Brașov a primit între membrii săi și pe avocatul Dr. Ioan Turcu cu sediul în Făgăraș.

O nonă fundațiune a „Kulturgylet”-ului. Foile ungurești aduc știrea, că „Kulturgylet” ul își va spori fundațiunile încă cu una „piramidală”. Darurile „naționale”, ce le-a făcut manarohul pentru „națiune”, a îndemnat pe conducătorii lui „Emke”, să inițieze o mare mișcare pentru înființarea unui fond de 100,000 fl. care să poarte numele „Ferencz Jozsef” și care să se folosească pentru scopuri curat culturale maghiare.

Dicționar macedo-român. Cetim în „Familia”: Parintele Ioan Georgiade-Muruu preot al „Comunității Macedo-Valahe” din Budapesta, va publica în curând un dicționar complet al dialectului macedo-român. În urma unei munci neobosite, făcute în timp de mai mulți ani, părintele Ioan Georgiade-Muruu a reușit să facă o lucrare neprețuită pentru limba macedo-română în special și pentru limba română în general.

Invetători maghiari pentru maghiarizarea numelor. Casina invetătorilor maghiari din Budapesta a ținut alaltăieri o adunare în care dascălul George Găti a vorbit despre maghiarizarea numelor. Găti a spus între altele, că e de datoria „patriotică” a fiă-cărui dascăl din Ungaria, să maghiarizeze numele acelor elevi, cari n'au accent maghiar. Mai întâiu însă trebuie să premiege cu exemplul invetătorii, cari sunt datori „patriotismului maghiar”, de-ași maghiariza numele — Bóla maghiarizării ia der proporțiuni tot mai mari.

Părneli la universitatea din Viena. Sâmbătă după amiazi aula universității din Viena a fost de nou tratat unor scene foarte turbulente. Între membrii reuniunii studenților germani progresiști „Fidelitas” și între cei ai reuniunilor ovreesor „Kadima” și „Hedome” s'a încins o strașnică păruală. Cătră amedii membrii reuniunii „Fidelitas” așteptau în șiruri strinse pe cei ai reuniunilor „Kadima” și „Hedome”. Contrarii întelnindu-se începură strigătele de: Pfiu Fidelitas! Pfiu Hedome! Intr'acéstea de sub arcade năvăli studențimea germană, și o strașnică păruală își luă începutul. Când studenții ovrei intaneră cântecele reuniunii lor, Germanii strigară: jos cu Jidanii! și începură să alunge afară din vestibul pe Hedomisti. Fiind numai o ușă deschisă, învâlmășala deveni foarte periculoasă. Toți ridicară asupra unii altor bastoane, și multe capete au rămas sparte. S'au întâmplat și răniți sângerose. În urma turburărilor poliția ocupă intrarea principală dela universitate și arestă și vre-o opt studenți.

„Gazeta avocaților.” Din inițiativa d-lui G. Danielopol, decanul baroului avocaților din Bucuresci, în curând va apare, scrie „Epoca”, o nouă revistă săptămânală, intitulată „Gazeta avocaților”. După cum însuși titlul său o spune, această revistă se va ocupa cu chestiile de drept. În special „Gazeta avocaților” va critica hotărârile eronate și injuste ale tribunalelor și Curțiilor de apel din țară. Data apariției revistei nu a fost fixată încă. Nu va întârzia însă mult, de-orece a început au se face și abonamente.

Vezevul de câte-va zile a început a arunca din interiorul său foc și lavă. Din Portioi se anunță, că torenții de lavă tot mai mult se estind spre Piano delle Ginestri. Direcțiunea în cătrău cerge lava se arată prin columne mari de fum. Prin prejurul Vezevului pică o plöie de cenușe.

Copilă arsă de vie. Se comunică din Constanța, despre o dramă oribilă întâmplată zilele trecute, în următoarele împrejurări: Copila Vasa, în vârstă de 6 ani, fiica locuitorului Licandru Tănase, din comuna Ghizdăvești, acel județ, ducându-se să se jöce la marginea satului, a găsit pe un maidan mai multe gunoie aprinse. Începând să se jöce cu bucățile de cărpă aprinsă, focul s'a comunicat vestmintelor copilei. Speriată nenorocita a început să alerge spre casă, în care timp flăcările i-au cuprins tot cor-

pul și a început să-i se ardă figura. Din cauza durerii produsă de arsuri, copila a căzut pe câmp în nesimțire și după câteva minute a și încetat din viață. Tocmai târziu, spre seară, părinții observând lipsa copilei, au început să o caute pretutindeni și-au găsit cadavrul nenorocitei, apröpe carbonizat, în câmp, unde căduse nevedută de nimeni. Parchetul înscințat, în urma cercetărilor făcute și nefind nici o bănuială asupra morței, a autorizat înmormântarea cadavrului.

O femeie de 108 ani. În Verșet trăesece o femeie, cu numele Regina Deixner, care s'a născut în anul 1789, va să dică este de 108 ani. Ea se află încă în putere, aude foarte bine și vede fără ochelari. Ea are o fiică, care e de 86 ani, un ginere de 99 ani și un fiu de 76 ani. Mai are 76 nepoți, 12 strănepoți, 2 stră-strănepoți.

Varietate.

Visul norocului. Öre să cred visurilor? o, da, cel puțin într'un vis cred, de öre-ce acela e norocul vieții mele. Și éta cum am ajuns eu să fiu norocos în urma unui vis:

Sunt tocmai 20 și atâta de ani, de când am părăsit vatra părintească cu gândul de-a vedé cu de-amăruntul totă lumea. Dér ce să veđi? deul Cupidon cu săgețile lui mi-a tras o dungă peste întreg planul. Eu adecă m'am amoresat foc de fiica șefului meu și spun drept, că și ei îi plăcea de mine, și încă mult mai mult. Și noi eram fericiți, foarte fericiți, dér acésta a durat numai până la o vreme: — „că öre ce va dice tata!” și — „cine-i va spune lui?” Eu? — nu! pent'ö tără întregă nu!

Intr'adevăr, acésta era o slăbiciune din partea mea, dér ce să fac, mai bine a-și fi vrut să mă omöre, decât să spun așa ceva.

În sfârșit m'am sfătuit cu d-șóra A., — ast-fel să chiăma iubita mea, fiica șefului bogat, — ca ea să descopere tatălui ei dragostea noastră. Tocmai în ziua aceea însă, când d-șóra A. descoperi tatălui său secretul, a plecat la rudenii. În birou rămăsese numai eu și șeful, unde se desfășură între noi următoarea vorbire:

- „Și d-ta iubesci pe fiica mea?”
- „Mai mult decât viața!”
- „Tanda manda! Și ai d-ta avere?”
- „Durere, n'am!”
- „Ești d-ta un om cum să cade?”
- „Da!”

„Asta ar fi ceva! Despre o logodă însă nici vorbă nu pöte fi, de öre-ce fiica mea ohier astăzi a plecat la matusă-sa în Colonia, unde va rămâne un an de zile.”

Șeful își promise însă, că deocă într'un an mă voiđ purta bine, pe fiica sa, d-șóra A., mi-o va da de soție.

Acum, ține-te copile, mi-am dat tóte silințele să nu greșesc nimic. Dér ce să fac, așa-i omul, când gândesece să fiă mai cu minte, atunci e mai prost. Așa mi-s'a întâmplat și mie, cu tóte că m'am silit din tóte puterile să nu greșesc, în timpul din urmă însă am făcut două greșeli mari, anume odată n'a voit nici de cum să-mi iasă socotelile, ér altă-dată pe unul în loc de-a-l introduce între creditorii, l'am însemnat între debitorii.

În ziua următoare șeful își duse: „dēcă încă odată se mai întâmplă așa ceva. Iti dau drumul”. Eu i-am declarat pe sufletul meu, că voiđ fi cu luare-aminte și că așa ceva nu se va mai întâmpla. Când oolo ce să veđi, tocmai la 4 săptămăui mai târziu éră-și stan față în față cu o greșelă. La revidarea casei, care s'a întâmplat în absența mea, s'a aflat, că 40 de fl. lipsesc. Eu tocmai atunci am intrat în birou, când se descoperise lipsa banilor. Șeful se sculă cu gura asupra mea, mă făcú răspunsabil despre cei 40 fl., amenințându-mă, că mă dá afară. Dér eu, soindu-mă drept, i-am dīs, că pöte e numai o greșelă. M'am pus pe lucru, am calculat öre întregi și tot înzadar. Nu aflam greșelă. Cei 40 fl. trebuie că i-au furat cineva, dér de furat nu i-a putut fura nimeni altul, decât eu.

Înzadar! Acum tóte erau perdute.

Pentru mine și d-șóra A. numai esista nimic, ce ne-ar mai fi putut uni. Desperat am luat'ö pe câmpuri și prin păduri. — Se revérse de ziua, când m'am întors la locuința mea. Sdrobot de oboselă, mă cuprinse un somn greu și am adormit.

Am visat, că stam în birou și luoram în liniște. De-odată șeful intră mănios în birou, adresându-se cătră mine cu cuvintele: „eu nu s de loc îndestulit cu d-ta. Ai făcut două greșeli mari, ér acum ai uitat să introduci în registru prețul, cu care am cumpărat pupitrul pentru banconote.”

Pupitrul pentru banconote! La moment m'am deșteptat. Acum sciu unde sunt cei 40 fl. Cam cu 14 zile înainte, șefului îi adusesse adecă un servitor două pupitre de fier pentru banconote. Prețul lor de 40 fl. l'am plătit eu din casă la cererea șefului, dicându-mi: plătesce d-ta din casă pe socotela mea și nu însemna în protocol, deörece ađi ori măne îți dau banii înapoi. De asta însă mi-am uitat și eu și el.

În dimineața următoare mă duc la birou. Șeful mă privește ohiorș. Îi dau „bună dimineața”, el nu mă resalută, oi mă privește aspru. „Ai aflat greșelă?” mă întrebă. „Greșelă? eu nu sciu să fiă nici o greșelă. Cei 40 fl. i-am dat eu pentru cele două pupitre, și d-ta ai uitat să mi-i dai înapoi!” — „Pentru ce nu mi-ai adus aminte?” întrebă șeful. — „M'am genat să-ți arăt, că ești utuc!” — „Așa! esolamă șeful preumblându-se prin birou. „Asta a fost o eröre și încă mare, dér d-ta ai aflat'ö, asta-i frumos dela d-ta, îți mulțămesc.”

Șeful se aședă la masă, sorise câteva șire pe-o bucată de hărtiă, pe care o întinse apoi tinărului, dicându-i: „La acest loc scrieți numele d-tale și apoi trimite-o tipografiei.”

Pe hărtiă era textul unui anunț de logodnă: „Logodna fiicei mele A. cu d-l...” Aci a trebuit să-mi scriu numele. Mănile își tremurau și ochii mi-se umplură de lacrimi de bucurie.

Trei luni mai târziu urmă oununia mea cu d-ra A. Fericirea acésta mi-a fost dată numai în urma unui vis. Și apoi öre eu să nu cred visurilor?...

NECROLOG. Ioan Effimie Popovici, paroch român greco-oriental, a încetat din viață în 1 Noemvre v. seara la örele 5, în etate de 69 de ani, în al 46 an de fericiată căsătorie și în al 45-lea al preoției sale. Despre acésta durerosă pierdere soția, fiu, surorile, givierii și nurorile, nepoții și nepötele răposatului încunosciințeză cu adöncă întristare pe tóte rudenile, pe toiđ amicii și cunoscuții.

Rămășițele pămëntesci ale mult regretatului se vor ridica din casa propriă și se vor depune spre vecinica odihnă în cimetierul bisericii române gr. or. din Țințari, Marți în 4 Noemvre la örele 10 a. m.

Fiă-i țărëna ușöră și memoria binecuvântată!

Țințari, 2 Noemvre 1897.

ULTIME SCIRI.

Viena, 14 Noemvre — Tóte foile comenteză discursul contelui Badeni. A surprins în tóte părțile. Pe Germanii nu i-a imblândit, ér în rëndurile majorității a produs öre-care neliniște. Foile cehice spun pe față, că nu s'au așteptat ca Badeni în toiul obstrucțiunei să s'adreseze c'un ton atât de rugător chiar Germanilor.

S'a observat ca un semn puțin favorabil pentru guvernul Badeni, că numai cu-o majoritate de șese voturi s'a primit trecerea la ordinea zilei asupra propunerii de punere în acusațiune.

Partidele din majoritate au cerut deslușiri dela Badeni cu privire la aserțiunea sa despre noué conferențe de împăcare. Badeni a declarat, că

de-ocamdată nu s'au luat în vedere astfel de conferențe.

DIVERSE.

Un aventurier. E câteva timp de când am anunțat, că o bandă de falsificatori de monede s'a descoperit la Tulcea, banda, care opera sub conducerea unui anume Nichifor C. Marinescu. Din instrucțiunea făcută, reese că acest Nichifor este un aventurier de prima forță, a cărui viață deocă ar fi scrisă, ar puté face un roman destul de pasionat. Inteligent și hotărît, Nichifor vorbește 17 limbi. În 1895 în timpul răscolului armene, a fost fochist pe vaporul englez Otton, care a naufragiat. A scăpat pe o barcă întovărășit de căpitanul vaporului și de 20 mateloți; vasul i-a aruncat pe cöstele Asiei mic. Aci sunt arestați de Turci, cari îi torturază și îi omöră sub motiv, că au adus arme Armenilor. El singur scapă, soiind turoesce, și botezându-se în religia Islamă sub numele de Mustafa Ali. E înrolat în marina turoescă, unde servește dela 1895 până la 1896. Folosindu-se de încrederea comandantului vaporului turo, care se afla la Constantinopol, fuge cu o barcă în vaporul englez Otton, unde englezesce destăinuiesce tot mecanicului, care desbrăcându-l de uniforma turoă, îl preface în fochist și îl aduce la Constanța. Aci trece cu căpitanul vaporului la consulatul englez căruia destăinuindu-i ce a pățit vaporul englez pe cöstele Asiei mic, îi face o intervenție diplomatică dându-se premiu, e numit lucrător mecanic la comisia dunăreună. Curând părăsesce lucrul și fugă în răsboiul greco-turo, unde ia parte în legiunea filelenică. Întors cu vaporul Curdiji, respins din porturile României, isbutesece să se strecore din vapor la Salina, ajunge la Tulcea și se apucă de meșteșugul fabricării de bani falși.

Petru cel mare și bucătarul său. Petru cel Mare, Țarul Rusiei, cina de comun caș de Limburg cu unt. Intr'ö seară, bucătarul său, Ivan Welten, îi aduse un caș foarte bun. După ce Țarul se sătură, scöse din busunar o cutiă, în care se aflau mai multe instrumente pentru măsurat, pe cari Țarul le purta întotdeuna cu sine. El măsură cașul ce-a mai rămas. însemnă pe-o tăbliță de păretă cantitatea rămasă și-i duse bucătarului Welten: „Din cașul acesta să nu dai nimănui, voescă să-l țiu pentru mine!” În ziua următoare cașul ajunsese érăși pe masă. Țarul se miră, că așa i-s'a înpuținat cașul, îl măsură și află că apröpe jumătate din el lipsesece. — „Cum?” duse Țarul cătră bucătar, „din cașul, care am dīs să-l tii pentru mine, lipsesece apröpe jumătate!” Welten, care nu scia că Țarul a măsurat cașul, negă, până ce Țarul îl duse la tăbliță, unde îi arată mărimea cașului de eri, pe care i-l'a dat să-l țină. După acésta, Petru cel Mare luă pe bietul Welten de guler și-i trase o „drăguță” de bătaie, de-o ținu minte cât trăi.

Proces senzațional. Diarul american „New-York-Herald” istorisesece următoarele: Un copil de 14 ani, din Chicago, Paul Cyzet, a aruncat cu apă fierță asupra unui coleg de școlă al său, cu care avusese o cörtă violentă. Anton Kiritko, așa se numesce victima, a fost cu desăvêșire öparit, din care cauză brațele și fața i-au rămas acoperite cu o carne roșie. Alternativa, curat americană, pusă lui Paul de judecătorul de instrucție înaintea cărnia s'a înfățișat procesul, era următoarea: Său, după cum a opinat și medicul, care îngrijea bolnavul, să lase să i-se tae din carnea lui pentru a scăpa pe Anton, ori preferă să fiă condamnat la 3 ani închisöre. Firesce, situația în care se afla Paul era extrem de gravă și nu putea să se pronunțe nici pentru un cas nici pentru celalalt. Totuși, după cererea lui, i-s'au acordat 3 zile de gândire.

Proprietar: **Dr. Aurel Muresianu.**

Redactor responsabil: **Gregoriu Maior.**

Cursul la bursa din Viena.

Din 14 Noevmre 1897.

Renta ung. de aur 4%	122.20
Renta de corone ung. 4%	99.95
Impr. cail. fer. ung. in aur 4 1/2%	121.—
Impr. cail. fer. ung. in argint 4 1/2%	100.75
Oblig. cail. fer. ung. de ost. I. emis.	120.40
Bonuri rurale nngare 4%	97.70
Bonuri rurale croate-slavone . . .	97.50
Imprum. ang. cu premii	156.25
Losuri pentru reg. Tisei si Segedin.	139.20
Renta de argint austr.	102.50
Renta de hartie austr.	102.35
Renta de aur austr.	122.90
Losuri din 1860	143.50
Actii de-ale Banței austro-ungarã.	951.—
Actii de-ale Banței ung. de credit.	387.—

Actii de-ale Banței austr. de credit.	353.75
Napoleoniori	9.53 1/2
Mãrci imperiale germane	58.85
London vista	119.75
Paris vista	47.57 1/2
Rente de corone austr. 4%	101.95
Note italiene.	45.20

Cursul pieței Braşov.

Din 16 Noevmre 1897.

Banonota rom. Cump.	9.47 Vënd.	9.48
Argint român. Cump.	9.42 Vënd.	9.44
Napoleoniori. C mp.	9.52 Vënd.	9.53
Galbeni Cump.	5.58 Vënd.	5.62
Ruble Rusesci Cump.	127. Vënd.	—
Mãrci gemane Cump.	58.60 Vënd.	—
Lire turcesci Cump.	10.70 Vënd.	—
Scris. fonc. Albina 5%	100.75 Vënd.	101.75

2097 hrsz. egész fekvőre	13 frt,	8880 hrsz. egész fekvőre	15 frban
2842 " " "	5 " "	9468 " " "	5 " "
3553 " " "	8 " "	10702 " " "	22 " "
3860 " " "	5 " "	11101 " " "	24 " "
4589/1 " " "	7 " "	11294 " " "	3 " "
4913 " " "	2 " "	11443 " " "	2 " "
5214/2 " " "	2 " "	12560/1 " " "	4 " "
5936/1 " " "	7 " "	890 " " "	4 " "
7198 " " "	12 " "	1878/1 " " "	14 " "
7591/2 " " "	14 " "	2670 " " "	1 " "
7781 " " "	5 " "	10861 " " "	7 " "
8675 " " "	14 " "		

ezennel megállapított kikiáltási árban az árverést elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1897. évi November hó 24-ik napján d. e. 8 órakor a zernest község házánál megtartandó nyilvános árverésen megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak az ingatlanok becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881 évi LX. t. cz. 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. sz. alatt kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ában, kijelölt óvadékképes érték papírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881: LX. t. cz. 170. §-sa értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

Kelt Brassóban, 1897 évi Julius hó 16-án.

A brassói kir. járásbírósi mint telekkönyvi hatóság.

PAP PÉTER,
e. albiró.

Árverési hirdetményi kivonat.

A brassói kir. járásbírósi, mint telekkönyvi hatóság közhírré teszi, hogy Garoiu Miklós végrehajtonak Pisku Mária végrehajtást szenvedő elleni 400 frt. tőkekövetelés és járuléka iránti végrehajtási ügyben a brassói kir. törvényszék (a zernesti kir. bíróság) területén lévő 1-ször a zernesti 2528 sz. tlkvben foglalt 912. 913. hrsz. épületen egész ingatlanra 423 frtban, 2419 hrsz. egész fekvőre 2 frtban, 10957 hrsz. egész fekvőre 18 frtban, a 11205 hrsz. egész fekvőre 8 frtban, a 11458 hrsz. fekvőre 8 frtban, 2-szor a zernesti 459 sz. tlkvben foglalt

Dela TIPOGRAFIA „AURORA”, A. TODORAN

din Gherla — Szamosujvár,
se pot procura următoarele cărți:

2—10

Predice pentru Duminică tom. I. de Justin Popfiu	2.20	lőge. II. Humor și satiră. O broșură forte petrecătoare	—40	N-rii 76 și 77. Narațiune istorică după Wachsmann, de Ioan Tanco	—20	Ultimul sicăstru. Tradițiune de G. Simu	—06
Predice pentru Dumin. de peste an, compuse și elucrate după Catechismul Deharbe de Vas. Christe. Tom. I. dela Dumin. Vameșului și a farișeului până la Dumin. XI. după Rosalii	—80	Dialogul Țigănilui cu S. Petru în porta raiului Ar. Boca Velcher	—25	Nopti de iernă. Novele pentru popor de G. Simu. Prețul redus dela 1 fl. la	—60	Un cuvânt către frații rom. despre filoxera omenimii seu vinarșul de Aron Boca Velchereanu	—10
— Tomul II. dela Dumin. XI. după Rosalie până la Dumin. Vameșului	—80	De când se numesce femeia porumbiță? Poveste de Laur. Ciorbea	—10	Nu mă uita. Colecțiune de versuri funerale, urmate de iertăciuni, epitafii ș. a.	—25	Versuri de dor adunate din poezii români de A.	—25
Predice pe toate Duminicile de peste an de Dr. Em. Elefterescu	1.50	Două turturele de aur. Poveste de Laur. Ciorbea	—10	Opera unui om de bine. Novelă origin. — continuarea novelei „Idealul perdut” — de Paulina C. Z. Rovinar	—10	Pacală și Tândală. Poveste de G. Cătană	—10
Cuvântări funebre și iertăciuni. Din autori renumiți, prelucrate de Tit. Budu vicariu	1.—	Din trecutul Silvaniei. Legendă de Vict. Rus. Prețul redus dela 60 cr. la	—30	Opșaguri. Cât cioplite cât pilite și la lume împărțite de Ioan Pop Reteganul	—40	Tipicul preoțesc din cărțile rituale, prelucrat de Tit. Budu vicariu	—55
Cuvântări bisericesci la toate sărbătorile de peste an de I. Papiu. Un volum peste 54 côle	1.50	Țile negre. Versuri de Petrea dela Clușiu — cu o prefață de G. Simu. Prețul redus dela 55 cr. la	—15	Poesii de Vasiliu Banta-Buțicescu. Un volum de 192 pagine, cuprinde 103 poesii bine alese și arangiate. Preț. red. (dela 1.20) la	—50	Toma a Kempis despre imit. lui Christos, tradus de pe originalul latin de Gavril Pop canonic	1.15
Cuvântări funebre și iertăciuni pentru diferite cazuri de morțe, întocmite de I. Papiu. Un volum de peste 24 côle	1.50	El trebuie să se însore. Novelă de Maria Schwarz, tradusă de N. F. Negruțiu	—15	Povestea Păscului seu credința deșertă populară. De Ar. Boca Vel.	—08	Părintele Niculae. Schițe din viața preoților de George Șimu	—30
Catechese pentru pruncii școlari de Tit. Budu vicariu. Prețul redus dela 60 cruceri la	—40	Economia pentru școlile populare de T. Roșu. Ed. II. Prețul redus dela 30 cr. la	—10	Părintele Niculae. Schițe din viața preoților de G. Simu	—30	Instrucțiune pentru a învăța fără instructor desemnul de croit vestminte femeesci, de Rosalia N. Pop prof. dipl. în lucrul de mână	—80
Doftorul fără arginți seu cartea sănătății de Ar. Boca Velch.	—10	Felicitări în poesii și prosă la anul nou, ziua născerei și ziua numelui către tată, mamă, moși, unchi, mătușe, nănași, tutori, preoți, învățători și binefăcători, precum și alocațiunii și vorbirii cu diferite ocaziuni școlastice de George Simu	—20	Pietatea poporului român seu cântări evlavioase pentru cei-ce merg la mânăstire, la locuri sante și în procesiuni. Comp. de doi preoți g. c. Mureșeni din diec. g. c. a Oradei-Mare	—10	Ortografia română în actuala sa stare de desvoltare de V. Dumbrava profesor gimn.	—40
Domneșcească liturgie a celui dintru sănți părintelui nostru Ioan Christostom de Ioan Boroș	—25	Grăia lui Noyac	—10	Prețul sătănului român. Sfături în formă de dialog pentru elevi și adulți, compus de I. P. Reteganul	—30	Stăna de vale cu o privire scurtă la regiunea munților Bihoreni de Ioan Buteanu	—25
Manual catehetic pentru primii ani școl. de Basiliu Rațiu. Prețul redus dela 60 cr. la	—40	Horia lui Pinteza Vitezul	—06	Proba de foc. Comedie intr'un act de A. Kotzebue, localisată de Irina Sonea-Bogdan	—15	Gramatica limbii române. Lucrată pe base sintactice de I. Buteanu	1.25
Rugăciunea D-lui, Tatăl nostru explicată pe scurt de I. Boroș	—10	Ifigenia în Tauria. Tragedia în 5 acte. După Euripide tradusă în versuri de Petru Dulf	—30	Priu mörte la victoriă. Comedie intr'un act de A. Kotzebue, localisată de Irina Sonea-Bogdan	—10	Povestiri alese de Petra Petrescu	—80
Albina și leneșul de Aron Boca. Velcherianul	—10	Idealul perdut. Novelă originală de Paulina C. Z. Rovinar	—10	Regul și sfături bune pentru pruncii școlari de Ar. Boca Velcher.	—10	Orar general pentru școlă română cu 6 clase și cu un sigur învățator de Georgiu Magyar învățator	—40
Bocete adevărate cântări la morți, adunate de I. Pop Reteganul	—40	Influența mândriei. Novelă de P. C. Z. Rovinar	—15	Renascerea limbii române în vorbire și scriere de Dr. Gr. Silași II. III. Prețul fie-căreia fasc. 40 cr. Ambele	—70		
Buchetul. Culegere de cântece culese de I. P. Reteganul broșat	—25	Leonat cel tinăr. Istoria în versuri de Ioan Pop Reteganul (cu o ilustrațiune), o broșură cu conținut forte glumeț. Ca în toate seriile D-lui Ioan Pop Reteganul așa și în această observă omul o adăncă pătrundere în moravurile, obiceiurile și simțimintele țeranului român	—10	Sfaturi de aur seu calea către fericire de Aron Boca Velcherianul	—25		
Legat și aurit	—38	Lira Bihorului. Balade populare de Antoniu Popp	—20	Starostele, adevă Datini dela nunțile Românilor Ardeleni. Adunate de I. P. Reteganul	—15		
Barb Cobzarul. Novelă orig. de Emilia Lung	—10	Lira Sionului seu cântarea sărbătorilor. — Poesii religioșo-morale, lucrate după s. Scriptură de A. Boca Velcherianul. Cu o precuvântare de G. Simu	—25	Spicuire din istoria pedagogiei la noi — la Români De V. Gr. Borgovan	—10		
Bunica și nepotetul. Schiță din Sfera educațiunei. După Ernest Legouvé de G. Simu	—06	Monolōze de Antoniu Popp: Nr. 1. Pe neașteptate	—04	Să auzim! Toaste pentru tot felul de pers. și ocaș. de Tit. V. Gheaja	—20		
Cântul și școlă populară. De Iuliu Pop învățator Năsăud. Praxă. Teoria. Cânturi	—30	Nr. 2. Pentru-ce am rămas flăcău bătrân	—08	Țiganul la mânăstire. Poveste în versuri de Ar. Boca Velcher.	—08		
Cartea ilustrată pentru copii și copile. Cu 18 ilustrațiuni, de George Simu. — Acastă broșură conține istorioare și poesii morale spre escitarea gustului de cetit la copii. — E acomodată această carte și ca premii pentru școlari	—25	Nr. 3. La anul nou	—04	Țiganul în Raiu. Poveste în versuri de Ar. Boca Velcherianul	—08		
Cântăreța. Novelă de Dem. Dan	—15	Nr. 4. Ce niel prin minte nu mi-a trecut	—04	Trandafiri și viorele. Poesii populare de Ioan Pop Reteganul. Edițiunea a II. Amplificată	—60		
Chiuituri de cari strigă feciorii în joc de P. Reteganul	—40	Nr. 5. O pățaniă	—03	Țiganul și Magnatul seu vraja și farmecele populare de A. B. V.	—10		
125 Chiuituri de cari strigă feciorii în joc de I. P. Reteganul	—12	Merinde dela școlă seu învățături pentru popor, culese din diarul unui școlar de Dr. Georgiu Popa	—60				
Codrean, Craiul codrului de G. Simu	—06	Miseriile sociale. Novelă de P. C. Z. Rovinar	—15				
Cu vârful penei. Scrieri satirico-humoristice de Anton Popp. I. Mono-		Musa Someșană. Poesii populare române din jurul Năsăudului. Adunate și arangiate de Iuliu Bugnariu. Partea I. Balade	—25				

Tot de-aici se pot procura și tot soiul de cărți și recuisite de școlă, precum și alte cărți apărute ori și unde.